

"دولت خود را از تصدی گری‌ها کنار بکشد"

فراهم شود تا انگیزه ماندن در آنها ایجاد و کشور از ظرفیت‌ها و توانمندی‌های آنان جهت رشد و توسعه اقتصادی و به نفع رفاه ملی استفاده کند.

اقتصاد ایران: چرا مراکزی نظیر اتاق‌های بازرگانی و خانه صنعت و معدن که باید متولی ثروت سازی در اقتصاد کشور باشند، از مسیر خود منحرف شده‌اند؟

یکی از کارهایی که باید در طول برنامه چهارم انجام می‌شد و برنامه پنجم هم به آن پرداخته، توجه به تشکلهای صنعتی و انجمن‌های تخصصی شناسنامه دار می‌باشد که کارهای مثبتی در این زمینه انجام شده است. واقعیت این است اگر به این موارد کم توجهی و کم لطفی شود، اقتصاد ملی دچار مشکل می‌شود. اینها جزو ظرفیت‌ها و سرمایه‌های کشور هستند که رفع نقیصه‌های آنان از موارد بسیار مهم است.

اقتصاد ایران: لطفاً در خصوص چالش‌های موجود در این زمینه بیشتر توضیح دهید؟

ضعف آموزشی و انحراف از برنامه تعیین شده به دلیل ناهماهنگی‌هایی که در برخی بخش‌ها وجود دارد، باعث شده قیمت تمام شده کالا و خدمات - بالاخص در بخش‌های دولتی - بیشتر باشد. در حال حاضر، دولت تصدی گری‌ها را عهده‌دار است، در حالی که برای تولید ثروت، دولت می‌بایست فقط کارهای حاکمیتی و برنامه ریزی و سیاست گذاری را انجام دهد و هر گونه فعالیت تصدی گری را به بخش غیردولتی و خود مردم واگذار کند.

اقتصاد ایران: منظور شما این است که دولت باید کاملاً خود را از عرصه اقتصادی کنار بکشد و کارها را به بخش خصوصی بدهد؟

در این رابطه، دولت باید در کارهای حاکمیتی یعنی آن مواردی که قانون اساسی مشخص کرده دخالت داشته باشد، اما در کارهایی که مربوط به دولت نیست، به نام تصدی گری نباید حضور داشته باشد، بلکه به اختیار خود به بخش دولتی، تعاونی‌ها و بخش خصوصی ارجاع دهد. این موضع کمک می‌کند که دولت، هم از توان مدیریتی بخش خصوصی و هم از سرمایه‌های موجود در این بخش استفاده کند و از سوی دیگر، از ظرفیت‌ها و پتانسیل‌های مردم نیز کمال بهره را ببرد. البته این مسئله شاخه‌های مختلفی دارد. در این زمینه، باید صنعت‌مان بومی شود و روی ظرفیت‌ها و توانمندی‌های استان‌ها و مناطق مختلف، بررسی‌های لازم صورت گیرد که خود این موضوع، جای تلاش و کار بسیار دارد.

اقتصاد ایران: متشکریم. ■

گفت‌وگوی اختصاصی «اقتصاد ایران» با دکتر علی اصغر یوسف‌نژاد، سخنگوی کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی، در باب تولید ثروت و منابع موجود در ایران

انجام کارها است - و هم اجرا - که منطبق درست آن استفاده و بهره برداری می‌باشد - تماماً از این شرایط بهینه استفاده کنند. واقعیت این است که برای ایجاد یک چنین شرایطی، انجام یک سری از کارها ضروری به نظر می‌رسد. آموزش، اولین مسأله‌ای است که باید به آن توجه داشت و پس از آن هم افزایش بهره‌وری

اقتصاد ایران: آقای دکتر! منابع تولید ثروت در کشور چه منابعی هستند و به نظر شما سرمایه گذاری در کدام بخش‌ها ضروری‌تر است؟

منابع تولید ثروت در کشور ما بسیارند و متغیرهایی که در این مسأله دخیل هستند عبارت‌اند از مدیریت، امکانات خدادی، بضاعت فرهنگی و ظرفیت‌های صنعتی که جمیع این موارد در کشور در

و همچنین استفاده از ظرفیت‌های خالی در صنعت و یا بخش‌های دیگر و داشتن برنامه و استراتژی در فعالیت‌های مختلف و البته از همه پُراهمیت‌تر، استراتژی کلان مملکت می‌باشد که این امر مستلزم شرایط مشخص استراتژی بخش‌های مختلف است. از مجموع بررسی‌های انجام شده، می‌توان تولید ثروت را از جمله مسایل محوری در توسعه کشور و آینده مملکت به حساب آورد که می‌تواند جایگاه ایران را از نظر اقتصادی، افزایش سطح رفاه و درآمدهای قابل تصرف، شاخص‌های اقتصادی مانند رشد و سرمایه گذاری و در واقع رشد اندوخته‌ها ارتقا داده و در کل، رفاه عمومی را بیشتر کند.

اقتصاد ایران: چرا با وجود مسایلی که در توانمندی‌ها بیان کردید، فکری برای خروج گسترده نخبگان و نیروی متخصص انسانی که جزو سرمایه‌های کشور به حساب می‌آیند، نمی‌شود؟

همان طور که گفته شد زیرساخت تولید ثروت، مدیریت است. مهارت، دانش فنی و همچنین تخصص هم از اهمیت بسیار زیادی برخوردارند و طبیعتاً در این مورد، مراکز آموزش عالی وظیفه بالایی برای این کار بر عهده دارند. متأسفانه طی سال‌های گذشته، همواره شاهد معضل خروج نخبگان از کشور بوده‌ایم که باید برای این مشکل چاره‌ای اندیشیده شود. هزینه‌ای که آموزش برای این افراد صرف می‌کند، جزو هزینه‌های ملی است و نباید توسط دیگران مورد بهره برداری قرار گیرد. بنابراین، باید شرایط کار در داخل کشور برای این عزیزان

تولید ثروت بسیار مؤثرند. از طرفی، مسأله مورد وثوق اقتصاددانان این است که اگر مواد اولیه و ثروت‌های موجود را با ارزش افزوده تبدیل به شغل کنیم، این مسأله می‌تواند ارزش افزوده بیشتری در کالای اولیه ایجاد کند و این امر، به تولید ثروت و رشد ملی بیشتر منجر خواهد شد. لذا بهتر است از خام فروشی جلوگیری به عمل آید. خام فروشی ثروت‌های خدادادی با تولید ثروت سازگاری ندارد. تولید ثروت زمانی اتفاق می‌افتد که ما حداکثر استفاده را از ظرفیت‌ها و توانمندی‌های خود انجام دهیم و مواد اولیه را تبدیل به کالای نیمه ساخته و مجدداً آن را هم تبدیل به کالای ساخته شده کنیم که نهایتاً در صنایع و بخش‌های مختلف ارزش بهره برداری داشته باشد. در حقیقت، این وظیفه که اهمیت خاصی دارد، هم بر عهده مجلس شورای اسلامی و هم بر عهده دولت و دستگاه‌های اجرایی است.

اقتصاد ایران: لطفاً در خصوص وظایف دستگاه‌ها روشن‌تر صحبت کنید؟

به طور کلی، هم مجلس در قانون نویسی و هم دستگاه اجرایی در اجرا، باید برای این موضوع اهمیت ویژه‌ای قابل شوند و با بررسی فعالیت‌ها و ظرفیت‌هایی که در داخل کشور وجود دارند، برای تحقق این هدف، یک برنامه جامع تدوین نمایند. به طور کلی، دیدگاه مقام معظم رهبری در افق چشم‌انداز بر این مبنا است که در برخی شاخه‌ها ظرفیت‌هایی موجودند که با تکیه بر آنها می‌توانیم در سطح منطقه رتبه اول و یا دوم را کسب کنیم. متأسفانه این امر صورت نمی‌پذیرد مگر این که قانون - که نرم افزار